

MỖI GIAO TIẾP TỐT ĐẸP

Tình yêu chính là thành phần quan trọng nhất trong mỗi quan hệ của chúng ta với người khác.

TỰ BẢO VỆ

Tình yêu chiến thắng bản chất con người

Chìa Khóa Giao Tiếp

15 cách để chinh phục

Thách Thức Trên Xe Buýt

Tín hữu trong khủng hoảng

Lời tâm tình

Có lẽ bạn không hiểu về luật hấp dẫn theo thuật ngữ khoa học cho đến khi ai đó giải thích cho bạn biết mặc dù bạn chịu sự ảnh hưởng của nó từ khi mới sinh ra. Bạn nhận biết được tác động cơ bản của nó ngay khi bạn đủ lớn để có thể ngồi và có lúc té nhào.—“Những gì đi lên phải đi xuống.” Khi lớn hơn một chút, bạn sẽ được học “Càng to, càng khó ngã.” Đó là những bài học khó ở lứa tuổi còn non trẻ, nhưng đó là lý do tại sao bạn có thể cầm một vật làm bằng sứ mà không làm bể nó và làm thế nào leo lên chiếc thang mà không bị gãy cổ. Lẽ dĩ nhiên, trọng lực có những lợi ích cũng như những hậu quả không mong muốn. Không hề nghĩ đến trọng lực, cũng không hề nghĩ nhờ trọng lực, chúng ta mới có thể tung bóng vào rổ, cho nước chảy ra từ vòi, kiểm tra cân nặng và thực hiện hàng ngàn hoạt động khác.

Cũng như việc Chúa tạo ra trọng lực và những quy luật vật lý khác để điều khiển thế giới vật chất của chúng ta, Ngài cũng tạo ra những quy luật tinh thần để điều khiển mối quan hệ của chúng ta với Ngài và với người khác. Nếu trọng lực là điểm khởi đầu trong việc học biết về những thực tế thuộc quy luật tự nhiên, tình yêu cha mẹ chính là khởi điểm trong việc học biết về những mối quan hệ. Tình yêu của cha mẹ là tất cả những gì chúng ta cần khi còn là đứa bé để cảm thấy an toàn và đầy đủ. Nhưng khi chúng ta trưởng thành, thế giới của chúng ta nở rộng ra. Những tình huống và những mối quan hệ trở nên phức tạp hơn. Chúng ta nhận ra rằng trọng lực không phải là ảnh hưởng tự nhiên duy nhất chi phối, và rằng không phải ai cũng yêu thương chúng ta như ba mẹ yêu thương chúng ta.

Mối quan hệ giữa những cá nhân với nhau là một trong những thách thức to lớn nhất trong cuộc sống, nhưng cũng là một trong những phần thưởng to lớn nhất. Làm thế nào chúng ta vừa có thể cho đi và nhận lại nhiều nhất từ những mối quan hệ ấy? Chúng ta bắt đầu từ đâu? Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta những lời khuyên khi Ngài nói: “Chúa Cha đã yêu mến Thầy, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy,” và “anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 15:9, 12). Cũng thật như luật hấp dẫn, chúng ta càng biết nhiều về Chúa Giê-su, chúng ta càng cảm nghiệm được nhiều hơn tình yêu của Ngài và tình yêu ấy càng lan ra những mối quan hệ của chúng ta với người khác.

PHÍA BÊN KIA

BÀN LÀM VIỆC

NATALIA NAZAROVA

TÔI ĐI NỘP MỘT SỐ GIẤY TỜ, và chán nản khi có quá nhiều điều sai biệt trong số hồ sơ của tôi. Lúc đầu có vẻ dễ sửa, nhưng cuối cùng mất hết vài tuần và rất nhiều cuộc hẹn để giải quyết.

Tại một văn phòng nơi tôi gửi hồ sơ đến, tôi gặp Olga. Ấn tượng của tôi về cô ấy là một người có năng lực nhưng nói chuyện hơi cọc lốc. Cuộc nói chuyện của chúng tôi bắt đầu với giọng điệu gay gắt. Có thể trường hợp của tôi là vấn đề thứ 100 cô ấy phải giải quyết trong ngày, và có vẻ như tôi không có được sự thông cảm từ cô ấy. Tình hình càng tồi tệ hơn, khi máy vi tính của cô ấy bị treo và phải khởi động

lại. Cô ấy cầu nhàu phải đi uống thuốc aspirin và sẽ quay lại trong một phút.

Khi cô ấy đi, tôi xin Chúa ban cho ơn khôn ngoan để xử lý tình huống, và bỗng nhiên, tôi nhìn sự việc từ một góc độ khác. Ngay khi tôi đặt qua một bên sự bực bội của mình và cố tưởng tượng sẽ thế nào nếu mình ngồi phía bên kia của chiếc bàn làm việc.

Trong khi đợi máy tính của cô ấy khởi động xong, tôi hỏi Olga xem cô ấy có gặp trường hợp của tôi trước đây không. Đây là khởi đầu cho cuộc đối thoại giữa hai người phụ nữ bực bội, và mệt mỏi.

Olga giải thích rằng cô

chỉ mới đảm nhận công việc này được vài tháng. Năm ngoái, cô ấy và chồng đã ly dị, và cô ấy đã trải qua thời gian rất khó khăn để thích ứng với cuộc sống mới trong vai trò người mẹ đơn thân. Tôi cảm thông và giải thích rằng tôi là một tín hữu, tôi chia sẻ tình yêu Chúa với mọi người và tôi cũng yêu thương họ.

Cuối cùng, cô ấy có thể vào lại máy và nhập vào thông tin đúng.

Những ngày sau, chúng tôi nói chuyện qua điện thoại vài lần khi tôi gọi hỏi về tiến độ hồ sơ của mình. Mỗi lần trò chuyện trở nên thân thiện hơn, thoải mái hơn, và khi tôi đến văn phòng để nhận lại hồ sơ, Olga dành thêm thời gian kiểm tra lại để chắc chắn mọi thứ chính xác. Chúng tôi trở thành những người bạn tốt.

Tôi nhận ra mình đã mỉm cười khi bước ra ngoài trong đêm đầy gió. Việc để ý quan tâm đến vấn đề của người khác đã biến căng thẳng trong mối quan hệ thành một trải nghiệm tích cực cho cả đôi bên. ■

Người cứu hộ

Những vấn đề riêng tư của Susan rất nghiêm trọng. Cô ấy phải đương đầu với những vấn đề khó khăn trong quá khứ. Chồng cô ấy chẳng đoái hoài gì đến cô. Gia đình lâm vào hoàn cảnh khó khăn về tài chính. Cô ấy tiếp tục làm tốt công việc, dù có lúc, cô ấy nghĩ đến việc tự tử.

Và rồi, cô ấy nhận được tấm thiệp Giáng Sinh từ sếp của cô ấy với những dòng chữ được viết bằng tay: “Tôi không biết chúng tôi phải làm thế nào nếu không có cô. Cảm ơn cô vì luôn làm tốt công việc và rất hay giúp đỡ.”

Sau đó, cô ấy cho biết: “Tôi đã lồng tấm thiệp ấy vào khung và đặt trong nhà bếp. Nó như một dấu hiệu nói với tôi rằng: ‘Bạn ổn!’”

Vì thế, hãy gửi đi một tấm thiệp. Hãy viết lời nhắn gửi. Có thể bạn mang đến cho ai đó đúng sự nâng đỡ mà anh ta hoặc cô ta cần.—*David C. Egner*

Tác động của sự tôn trọng

Một người chủ ngân hàng luôn thả một đồng xu vào chiếc lon của một người ăn xin bị cụt chân ngồi trên con đường phía ngoài ngân hàng. Nhưng không giống như hầu hết những người khác, người chủ ngân hàng luôn đòi lấy một trong những cây viết chì đặt bên cạnh người ăn xin. “Anh là một người buôn bán,” người chủ ngân hàng nói, “và tôi luôn mong nhận được điều giá trị từ người thương gia mà tôi làm ăn cùng.”

Một ngày nọ, người ăn xin cụt chân không ngồi trên vỉa hè. Thời gian trôi đi, và người chủ ngân hàng quên mất anh ta cho đến một ngày, ông ta bước vào một tòa nhà công cộng. Người ăn xin lúc xưa đang ngồi tại một quầy bán hàng nhỏ, giờ anh ấy đã làm chủ một công việc kinh doanh nhỏ.

“Tôi luôn hy vọng có một ngày ông đi ngang qua đây,” người đàn ông nói với người chủ ngân hàng. “Ông đã góp một phần rất lớn trong việc tôi có mặt ở đây. Ông đã không ngừng nói với tôi rằng tôi là một thương gia. Tôi đã bắt đầu nghĩ về bản thân mình theo cách đó, hơn là nghĩ mình chỉ là một người ăn xin nhận những món quà. Tôi bắt đầu bán viết chì—rất nhiều. Ông đã cho tôi lòng tự trọng. Ông đã khiến tôi nhìn bản thân mình khác đi.” —*Được thuật lại bởi Randy Stanford*

Nhiệm vụ

Thiên Chúa có mục đích khi đặt những người khác vào trong cuộc sống của chúng ta, để chúng ta có thể giúp họ thành công và giúp họ trở thành tất cả những gì Ngài tạo dựng nên họ. Hầu hết mọi người sẽ không phát huy được hết tiềm năng của mình nếu không có được sự tin tưởng của ai đó. Có nghĩa là bạn và tôi có một nhiệm vụ. Bất cứ nơi đâu chúng ta đến, chúng ta nên động viên mọi người, khích lệ họ, thách thức năng lực của họ để họ vươn đến tầm cao mới. Mọi người xung quanh chúng ta phải trở nên tốt hơn khi rời khỏi. Kinh thánh nói rằng tình yêu chính là ân cần (1 Cr 13:4). Một cách nói khác: “Tình yêu tìm kiếm con đường mang tính xây dựng”. Nói cách khác, tình yêu tìm cách để giúp cải thiện cuộc sống của người khác.—*Joel Osteen*

SỰ ÂN CẦN YÊU THƯƠNG SẼ NHẬN ĐƯỢC HẠNH PHÚC NHÂN ĐÔI

LILIA POTTERS

TRỜI MƯA VÀ BẦU TRỜI U TỐI, tâm trạng tôi cũng ảm đạm. Tôi nghĩ điều này xảy đến với tất cả chúng ta.

Khi đang ngồi làm việc, tôi chợt nhớ ra hôm nay là sinh nhật của một người bạn cũ rất thân—một phụ nữ trung niên, độc thân, một y tá cống hiến suốt 30 năm để chăm sóc bệnh nhân và rất mực yêu nghề. Biết cô ấy không có người thân trong thành phố, nên tôi đã gọi điện cho cô ấy. Không còn gì phải nghi ngờ, cô ấy đang trong ca trực, lịch làm việc đến tận đêm, và năm nay không thể mừng sinh nhật. Tuy nhiên, như mọi ngày, cô ấy rất vui vẻ và luôn hạnh phúc khi tôi gọi điện.

Sau khi gác máy, thái độ thật sự biết ơn của cô ấy trước sự quan tâm nhỏ nhặt của tôi vào một ngày đặc biệt đối với cô ấy cũng không thể làm thay đổi tâm của tôi. Bản thân tôi vẫn còn cảm thấy

đôi chút u buồn, tôi cố quên, nhưng một ngày trôi qua và tôi không thể nào giữ bỏ ý nghĩ ấy. Cuối cùng, tôi đành đầu hàng, và tối hôm đó, tôi mang theo tấm thiệp, một miếng bánh phô-mai, và hoa được làm bằng bong bóng đến bệnh viện.

Nụ cười biết ơn và vẻ mặt rạng rỡ của người bạn đã chắc chắn với tôi rằng mình đã làm một điều đúng đắn và đó chính là phần thưởng to lớn nhận được cho một ít nỗ lực.

Khi về đến nhà, tôi nhận ra rằng không chỉ làm cho một người bạn đang cô đơn trong ngày sinh nhật cảm thấy phấn khởi, nhưng chính tâm trạng u buồn của tôi cũng biến mất.

Đó chẳng phải là những gì chúng ta nhận được khi dành thời gian và cố gắng làm việc gì đó cho ai khác sao? Giống như một câu nói: “Sự ân cần yêu thương sẽ nhận được hạnh phúc nhân đôi; hạnh phúc vì đã cho, và hạnh phúc vì được nhận.”

Cuộc sống luôn tặng cho chúng ta những cơ hội để bước thêm một bước nữa hay để làm một hành động tử tế và nhờ đó làm nên một điều khác biệt cho ai đó. Và điều tuyệt vời chính là những việc chúng ta đã làm cũng thay đổi mọi thứ tốt hơn cho chính chúng ta. Giống như chiếc boomerang, hạnh phúc sẽ quay trở lại với chúng ta. ■

BONITA HELE

THÁCH THỨC TRÊN XE BUÝT

TÔI ĐỨNG TRÊN CHIẾC XE BUÝT ĐỒNG KÍN NGƯỜI, tim đập mạnh và cảm giác mặt nóng rần. Tôi đã đọc được đâu đó rằng một phụ nữ đang mang thai trong lúc đứng yên, cơ thể thậm chí còn hoạt động nhiều hơn cả một người bình thường đang leo núi. Nhưng đó không phải lý do tim tôi đập nhanh và mặt nóng đỏ.

Tôi đang nổi giận. Tôi, một phụ nữ mang thai hơn bảy tháng đứng đó, và không ai nhường chỗ cho tôi và chiếc bụng nhô cao. Tôi là một trong những người cuối cùng lên xe buýt vì hầu như những người khác chen lấn lên trước để giành cho mình một chỗ ngồi.

Tôi làm công việc tình nguyện tại đây một vài năm. Sau một ngày dài làm chương trình giúp đỡ những người nghèo, phương tiện di chuyển duy nhất là xe buýt, ngột ngạt và đông đúc hành

khách. Tôi có thể hiểu được nỗi mệt mỏi của cuối ngày làm việc, nhưng họ thiếu phép lịch sự thông thường. Ai lại không nhường chỗ ngồi cho một phụ nữ mang thai? Tôi đứng và cáu giận cho đến lúc xuống xe.

Ngày hôm sau, tôi chia sẻ nỗi bực tức với một đồng nghiệp. Cô ấy thông cảm và chia sẻ với tôi một vài những trải nghiệm của bản thân khi gặp phải những hành khách thô lỗ trên xe buýt. Chúng tôi nói qua nói lại về những hành động thiếu lịch sự và quan tâm mà thỉnh thoảng gặp phải.

Chồng của tôi im lặng lắng nghe trong ít phút, và đưa ra suy nghĩ của mình, những suy nghĩ ấy giúp đưa sự việc ở vào cách nhìn hợp lý hơn. “Chúng ta muốn tạo nên sự thay đổi từ những dự án và những chương trình của chúng ta. Tuy thế, thách

thức thật sự đối với tình yêu của chúng ta chính là những chiếc xe buýt.”

Anh ấy đúng. Tôi dành rất nhiều thời gian để giúp đỡ người khác, và giờ tôi ở đây, thoải mái trong căn nhà của mình, đầy đủ với những gì tôi cần, chỉ trích những người ấy. Ai đủ khả năng cho tình yêu và sự đồng cảm của tôi? Chỉ những người tôi cho rằng có được phép lịch sử

tối thiểu thôi sao?

Thỉnh thoảng cũng có lợi cho sức khỏe khi di chuyển trên chuyến xe buýt đông đúc và nóng nực, để nhìn và cảm nhận những gì người khác trải qua trong cuộc sống thường nhật, để nhớ rằng tôi được ban ơn biết dường nào, và để được nhắc nhở rằng mọi người cần và đều xứng đáng với tình yêu, sự tôn trọng, và quan tâm. ■

ĐƯỢC XÂY ĐỂ ĐỨNG VỮNG

YOKO MATSUOKA

TRONG LÚC THỊNH VƯỢNG, BẠN BÈ BIẾT CHÚNG TA; TRONG LÚC NGUY NẠN, CHÚNG TA BIẾT BẠN BÈ.—*JOHN CHURTON COLLINS*

VÀO KHOẢNG 3 GIỜ CHIỀU NGÀY 11-3-2011, cơn động đất mang tên Tohoky tác động đến một nửa đông bắc Nhật Bản. Đó là cơn động đất nặng nề nhất trong lịch sử của vùng này. Hàng ngàn người chết, hàng trăm ngàn người khác buộc phải sơ tán và dọn đến ở cùng bạn bè hoặc vào những chỗ ẩn náu tạm thời.

Khi chúng tôi cảm nhận được cơn chấn động đầu tiên, chị của tôi, Yuriko và tôi nghĩ không có vấn đề gì. Những cơn động đất nhỏ là những chuyện xảy ra thường

xuyên, đôi khi là hằng ngày ở Nhật Bản. Mọi người đều học cách bình tĩnh xử lý tình huống. Tuy nhiên, khi cơn run động không giảm bớt nhưng tăng lên, chúng tôi chạy ra ngoài và đứng ôm nhau. Mặt đất dập dờn. Ngôi nhà của chúng tôi vốn được xây để chịu được động đất, lắc lư như những cái cây bên ngoài nhưng không sập. Sau đó, chúng tôi biết được rằng trong khu vực chúng tôi sống, cách tâm chấn 205 km, cường độ của cơn chấn động đo được là 6.5 độ.

Điều quan tâm đầu tiên của tôi sau cơn động đất là gia đình và bạn bè của tôi thế nào. Điện, gas, và nước, tất cả đều bị cúp, đường dây điện thoại bị kẹt, và trời rất lạnh. Giao thông ngừng hoạt động, vì thế Yuriko và tôi không thể đến nơi ba mẹ chúng tôi đang ở. Nhận ra rằng điều tốt nhất chúng tôi có thể làm trong trường hợp này chính là cầu nguyện, chúng tôi đã cầu nguyện cho mọi người chúng tôi có thể nghĩ đến. Cuối cùng, chúng tôi có thể liên lạc được với ba mẹ. Tôi

chưa bao giờ có được cảm giác thật sự nhẹ nhõm như khi ba mẹ bảo họ an toàn.

Khi hệ thống điện được phục hồi, tôi có thể lên mạng để tìm hiểu tình hình của những thành viên trong gia đình và bạn bè ở khắp Nhật Bản. Chỉ mới vài giờ sau cơn động đất, nhưng trên tường Facebook của tôi đầy những lời hỏi thăm. “Bạn thế nào? Mình cầu nguyện cho bạn!” “Bạn và gia đình của bạn ở trong lời cầu nguyện của tôi!”

Từng người bạn của tôi cập nhật tin tức cho

biết họ không sao. Một số người cho biết ở gần những nhà máy bị cháy, hoặc gần bờ biển, nơi lẽ ra đã bị quét sạch bởi cơn sóng thần đến tiếp sau, nhưng tất cả mọi người đều thoát nguy.

Cơn động đất làm tôi cảm kích những người bạn và sự nâng đỡ của họ hơn bao giờ hết. Giống như cấu trúc xây dựng chắc chắn của ngôi nhà của chúng tôi, giúp nó đứng vững trước cơn động đất, tình bạn được minh chứng tốt nhất trong những lúc gian nan. ■

CHẬM – NHANH!

Hãy chậm hoài nghi—nhanh tin tưởng;
Chậm kết án—nhanh bào chữa;
Chậm xúc phạm—nhanh bênh vực;
Chậm vạch trần—nhanh bảo vệ;
Chậm xem thường—nhanh cảm kích;
Chậm đòi hỏi—nhanh cho đi;
Chậm khiêu khích—nhanh giúp đỡ;
Chậm phẫn nộ—nhanh tha thứ.
—*Khyết danh*

“CHÚNG TA CÀNG QUAN TÂM ĐẾN NIỀM HẠNH PHÚC CỦA NGƯỜI KHÁC, BẢN THÂN CHÚNG TA CÀNG CẢM THẤY TỐT HƠN. SỰ CẢM THÔNG THẬT SỰ ĐẾN TỪ VIỆC NHÌN THẤY ĐAU KHỔ CỦA NGƯỜI KHÁC. BẠN CẢM THẤY CÓ TRÁCH NHIỆM VÀ BẠN MUỐN LÀM GÌ ĐÓ CHO HỌ.”
—*THE 14TH DALAI LAMA (B.1935).*

TÌNH YÊU LÀ ĐIỀU QUAN TRỌNG NHẤT

MARIA FONTAINE

TẤT CẢ CHÚNG TA ĐỀU CÓ THỂ CẢI THIỆN MỐI QUAN HỆ CỦA CHÚNG TA VỚI NHỮNG NGƯỜI KHÁC, chúng ta có thể tìm thấy rất nhiều những chỉ dẫn về chủ đề này từ Kinh Thánh—làm thế nào để làm việc với người khác, đối xử với người khác thế nào... Kinh Thánh nói đến sự kiên nhẫn, chịu đựng, không ích kỷ và biết cho đi. Nhưng Kinh thánh tiếp tục rằng tình yêu là điều quan trọng nhất. “Cao trọng hơn cả là tình yêu” (1 Cr 13:13). Tình yêu chính là thành phần quan trọng nhất trong mối quan hệ của chúng ta với người khác.

Dấu hiệu phân biệt nơi sứ mệnh của Chúa Giê-su chính là tình yêu, và Ngài đã dạy chúng ta cũng hãy yêu như thế. “Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em

hãy yêu thương nhau: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 13:34). Làm thế nào chúng ta có thể nói chúng ta yêu Chúa, Đấng chúng ta không thể nhìn thấy, nếu chúng ta không thể yêu thương những người chúng ta sống và làm việc cùng? Làm thế nào chúng ta có thể nói chúng ta yêu những người chúng ta không nhìn thấy, nếu chúng ta không yêu những ai chúng ta nhìn thấy mỗi ngày? (x Ga 4:20).

Thiên Chúa đặt những người nào đó trong cuộc sống của chúng ta—những người thân, những đồng nghiệp, những người giám sát, những khách hàng, hoặc những người hàng xóm—cho dù chúng ta có thích hay không. Cho dù chúng ta có thích ở cùng những người này hay không, Ngài đặt

chúng ta bên họ và chúng ta có trách nhiệm yêu thương họ. Nếu khó khăn để chúng ta hòa hợp với họ, rõ ràng Chúa biết chúng ta cần phải học, nếu không Ngài đã không đặt chúng ta với nhau. Và điều ấy phải hoàn toàn có thể thực hiện được, nếu không Ngài đã không đặt chúng ta vào hoàn cảnh ấy.

Chúng ta chỉ trưởng thành và học hỏi được khi chúng ta gặp thách thức, vì thế, hãy nhìn điều này như một thách thức mới. “Tôi có thể làm gì để trưởng thành trong mối quan hệ của tôi với những người khác?” Một phần trong câu trả lời ấy chính là trưởng thành trong mối quan hệ của chúng ta với Chúa Giê-su, nhờ thế, chúng ta trở nên biết yêu thương người khác hơn. Nếu chúng ta yêu mến Chúa, chúng ta cũng sẽ yêu mến người khác bởi vì yêu mến tha nhân chính là một cách để thể hiện với Ngài tình yêu của chúng ta. Đó chính là mục đích sống chính yếu—yêu Chúa và yêu tha nhân. Tình yêu là điều quan trọng nhất! ■

JESSIE RICHARDS

TÔI NGHĨ MÌ

TÔI LÊN MÁY BAY VỀ NHÀ SAU CHUYẾN THĂM TORONTO, CANADA. Một người đàn ông lịch thiệp đến và ngồi bên cạnh tôi, nói chuyện chuyện điện thoại bằng chiếc iPhone. Tôi nhận ra chất giọng Nam Phi của anh ta, đã tham dự một cuộc hội nghị ở đây vào năm ngoái.

Không bao lâu sau, Andrew Harrison và tôi bắt đầu cuộc trò chuyện kéo dài gần suốt chuyến bay. Anh ta có rất nhiều chuyện để kể, và hầu như tôi chỉ lắng nghe. Tôi phát hiện ra anh ta có kinh nghiệm về việc tổ chức hoạt động dã ngoại thám hiểm mang tính xây dựng nhóm. Trong

suốt nhiều năm, công việc của anh ta liên quan đến việc dẫn những nhóm nhân viên, thường là cấp quản lý, thực hiện dã ngoại thám hiểm rừng rậm Nam Phi—một trải nghiệm thật sự đòi hỏi rất nhiều nỗ lực.

Andrew nhăn mặt khi kể với tôi chi tiết về những tình huống khó xử, những trò đố, những thách thức khác nhau mà anh ta đặt ra cho những nhân viên văn phòng này trong hoạt động dã ngoại. Khi họ đối mặt với những hoàn cảnh mà họ bị thử thách về mặt cảm xúc, thể lý, và vô cùng sợ hãi, họ sẽ trở thành những người khác—mọi người sẽ có được cách nhìn mới

và hiểu được nhiều điều về bản thân và về những đồng nghiệp mà trước đây họ chưa biết hoặc chưa hiểu. Khi trở về nhà, hầu hết trong số họ sẽ trở lại làm việc với những vấn đề quan trọng được giải quyết.

Đối với tôi, điều ấy nghe có vẻ như một viễn cảnh thật hấp dẫn—học những điều mới về bản thân và những đồng nghiệp bằng cách thách thức những giới hạn của bản thân. Tôi cũng nghĩ đến tính thú vị trong công việc của anh ta—không phải chỉ là một cuộc thám hiểm đơn thuần đến những nơi thú vị và mới lạ, nhưng còn là cơ hội nhìn thấy những người khác trải

NH Ớ ĐẢ HIỂU

nghiệm sự thấu hiểu và biến đổi.

Không phải ngày nào tôi cũng được nói chuyện với một người như Andrew, và tôi nhận ra mình có thể có được những lời khuyên tuyệt vời từ những kinh nghiệm nhiều năm làm việc với rất nhiều người của anh từ một góc độ thú vị.

“Trong suốt những năm làm công việc xây dựng nhóm,” tôi hỏi, “anh có thể chia sẻ vấn đề thường gặp nhất cần phải giải quyết giữa những người này?”

“Giao tiếp. Vấn đề hầu như luôn xảy ra chính là sự giao tiếp.”

“Bởi vì họ không thường xuyên trò chuyện với nhau

sao?”

“Họ nói rất nhiều! Điều mà không ai thường xuyên làm chính là lắng nghe.”

Đó là khoảnh khắc tôi nhận ra! Nghe rất quen thuộc, mặc dù tôi biết mình không biết lắng nghe tốt như lẽ ra mình nên làm. Tôi đã nói ở trên rằng tôi hầu như chỉ lắng nghe trong suốt cuộc trò chuyện, nhưng đó là bởi vì tôi thật sự muốn nghe những câu chuyện Andrew kể. Trong những trường hợp khác, tôi không nghĩ mình có thể có được thái độ lắng nghe như thế.

Andrew tiếp tục chia sẻ về việc giao tiếp không phải là giao tiếp khi mọi người

không hiểu lẫn nhau. Thông thường, mọi người nghĩ mình giao tiếp bởi vì họ nói những gì họ cảm thấy cần được nói, hoặc viết những gì họ nghĩ cần được viết, nhưng thực tế, họ không hề biết đối phương có hiểu hay không. Rất nhiều trường hợp, đối phương thường hiểu hoàn toàn khác với ý của người truyền đạt.

Để biết liệu bạn có giao tiếp một cách hiệu quả không hoặc có hiểu những gì người khác truyền đạt không, hãy nêu ra những câu hỏi và—tiếp theo—lắng nghe!

Cách đây không lâu, tôi có nghe bài nói chuyện của Peter Kreeft với tựa đề:

“Một điều cần thiết”, giúp ích thêm cho bài học mới học được về việc lắng nghe của tôi. Peter Kreeft đã đưa ra nhận xét khôn ngoan rằng: “Không mấy người có thể trở thành những nhà diễn thuyết tài ba. Tất cả chúng ta đều có thể là những người lắng nghe tài ba.” Tôi nghĩ rằng đôi khi tôi cố gắng quá nhiều để trở thành một người diễn thuyết giỏi và quên đi rằng phần lớn thời gian là một người diễn thuyết giỏi không phải những gì mọi người muốn hoặc cần.

Kreeft cũng đã nói: “Rất hiếm khi chúng ta lắng nghe lẫn nhau, nhưng đó lại là điều đặc biệt và cần. Luôn có điều gì đó xảy ra

khi chúng ta lắng nghe.” Tôi hồi tưởng lại những lúc tôi khám phá ra điều gì đó đáng kinh ngạc chỉ bằng một hành động đơn giản im lặng và lắng nghe. Đáng tiếc, những lúc ấy hơi hiếm. Lẽ ra tôi có thể có được nhiều hơn.

Tôi không biết rằng giải pháp muôn thuở để biết lắng nghe hơn là hoàn toàn khả thi, nhưng giờ đây, tôi đang cố tập trung để tìm những người tôi có thể lắng nghe. Tại sao tôi lại giới hạn bản thân trong suy nghĩ của riêng mình trong khi tôi có thể có được những hiểu biết từ rất nhiều nguồn suy nghĩ—đặc biệt là từ ý định của Chúa.

Tôi nhận ra được một

điều tốt đẹp khác đến từ việc lắng nghe: Có những lúc trong cuộc sống—và đối với tôi, chính là lúc này—khi chúng ta cảm thấy mình không có gì để cho đi. Chúng ta gắng sức và thậm chí có thể đánh mất phần nào bản thân. Chúng ta muốn giúp đỡ người khác, nhưng chúng ta có thể nói gì để giúp đỡ? Có thể có những lúc không một lời nói nào của chúng ta là có ích. Nhưng mọi người mong muốn được lắng nghe và được hiểu. Nếu tôi có thể lắng nghe, tôi luôn có điều gì đó quý giá để cho tặng. Hầu như việc tôi lắng nghe được cảm kích hơn bất cứ lời gì tôi nói. ■

Thánh Phaolô đề cập đến ba đức tính của người tín hữu—tin, cậy, mến—ở cuối 1Cr 13, một chương tuyệt vời về tình yêu, và mỗi một câu chứa đựng sự đối nghịch.

Tình yêu quan tâm đến những người mà hầu hết chúng ta không muốn quan tâm đến.

Hy vọng mang đến cho chúng ta sức mạnh để nhìn vượt qua hoàn cảnh vốn tuyệt vọng.

Vì đối với niềm tin, có nghĩa là luôn tin vào những gì không thể chứng minh, dẫn thân cho những điều chúng ta không bao giờ có thể chắc chắn. —*Philip Yancey*

Chúa Giêsu muốn là người bạn đích thực nhất, gần gũi nhất của bạn. Nếu bạn vẫn chưa biết Ngài, bạn có thể gặp được Ngài ngay bây giờ. Đơn giản cầu nguyện:

Lạy Chúa Giêsu, con muốn biết Ngài. Xin đến trong cuộc sống của con và giúp con cảm nghiệm sự hiện diện đầy yêu thương của Ngài.

chìa khóa giao tiếp

KEITH PHILLIPS

VIỆC GIAO TIẾP TỐT ĐƯỢC DỰA TRÊN MỘT SỐ NGUYÊN TẮC CƠ BẢN. Học những cách này, bạn sẽ biết được cách xây dựng những mối quan hệ tốt đẹp và hạnh phúc.

- **Thành thật.** Nếu bạn muốn bắt đầu mối quan hệ tốt đẹp với người khác, hãy thành thật và thẳng thắn ngay từ đầu.
- **Tế nhị.** Sự thành thật là rất quan trọng nhưng còn một điều khác cũng quan trọng chính là thái độ yêu thương và quan tâm của bạn, đặc biệt là đối với những người có tính nhạy cảm hay trong những lúc đề cập đến những sự việc có tính nhạy cảm.
- **Khôn ngoan.** Sự khôn

ngoan giúp bạn cư xử tế nhị, khôn khéo. Bạn sẽ có được sự khôn ngoan bằng sự từng trải của bản thân hoặc bằng cách cầu xin Thiên Chúa ban cho bạn. Ngài đã hứa với bạn điều ấy trong Kinh Thánh, trong Thư Giacôbê 1:5, nếu bạn biết xin Ngài.

- **Yêu thương.** Bạn có thể nói hoặc làm điều gì đó không đúng, nhưng nếu những người xung quanh nhìn thấy được bạn làm mọi thứ vì tình yêu, thì những vấn đề hay những hiểu lầm nhỏ nhặt sẽ không trở nên to tát.
- **Luôn cầu nguyện.** Đôi khi việc cầu nguyện thành lời cùng với nhau có thể giúp

giữa hai người hiểu nhau hơn.

- **Tích cực.** Một người lạc quan vui vẻ sẽ có những hành động tích cực.
- **Thời gian thích hợp.** Việc biết rõ khi nào nên nói cũng quan trọng như việc biết rõ điều gì nên nói. Việc biết rõ khi nào không nên nói cũng quan trọng như thế.
- **Đễ gãn.** Từ điển định nghĩa sự dễ gãn chính là “rất mực thân thiện; rất dễ để nói chuyện”. Một khi ai đó biết rằng bạn sẽ dành thời gian cho anh ta hoặc cô ta, chính là bạn đã chinh phục được một người bạn.
- **Chăm chú.** Đôi lúc rất khó lắng nghe tuyệt đối mà không có sự xen ngang, cố thúc họ nói nhanh hoặc nói hết câu dùm họ. Không có gì có thể mở ra một cuộc đối thoại mang tính xây dựng cho bằng việc là một người biết lắng nghe.
- **Cởi mở.** Ý kiến của mỗi người và cách mỗi người tiếp cận vấn đề đều khác nhau. Việc ngừng đưa ra những suy nghĩ của bạn, và thỉnh lạng để người

khác bày tỏ hết những cảm xúc của họ chính là bạn đang bày tỏ sự tôn trọng và làm tăng cường tính tích cực, hiệu quả của cuộc trò chuyện. Mọi người sẽ cảm thấy thoải mái khi trò chuyện với bạn và có thể họ sẽ đến nhờ bạn khuyên nhủ nếu họ biết bạn luôn cởi mở trước những gì họ nói ra cho dù bạn không đồng ý.

- **Thông cảm.** Chú tâm đến

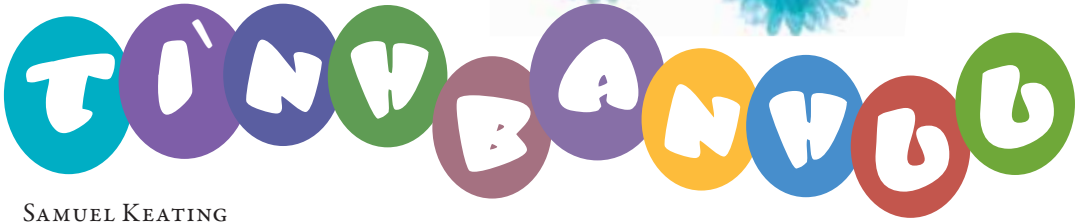
những gì người khác thích và không thích, những nhu cầu và cảm xúc của họ. Hãy đặt bạn vào vị trí của người khác. Thực hành nguyên tắc vàng (Mt 7:12).

- **Hài hước.** Cười đùa đôi chút có thể làm cho những cuộc tranh luận không trở nên căng thẳng. Hãy làm nhẹ bớt ưu phiền!
- **Rõ ràng.** Sẽ giảm bớt hiểu lầm nếu mọi người đừng nói quanh co hoặc trả lời

không rõ ràng. Đừng để người khác phải đoán; hãy nói rõ điều bạn muốn. Nếu bạn không chắc rằng họ có hiểu những gì bạn nói hay không, hãy hỏi lại họ.

- **Nỗ lực.** Đôi khi giao tiếp là một việc rất khó khăn.
- **Dài lâu.** Những người thường xuyên giao tiếp với nhau sẽ hiểu nhau dễ dàng hơn và cũng có thể dễ làm việc với nhau khi có nảy sinh vấn đề. ■

LƯƠNG THỰC CHO NGƯỜI ĐỌC

SAMUEL KEATING

NHỮNG NGƯỜI BẠN TỐT LUÔN THÀNH THẬT NGAY CẢ KHI HỌ BIẾT SỰ THẬT ẤY LÚC ĐẦU CÓ THỂ LÀM MẤT LÒNG.

Bạn bè làm thương tổn, bạn bè vẫn chân thành, kẻ thù có ôm hôn, kẻ thù cũng giả dối. —*Châm ngôn 27:6*

BẠN BÈ SẼ CÙNG VUI MỪNG CHIẾN THẮNG CỦA NHAU.

Người phụ nữ nào có mười đồng quan, mà chẳng may đánh mất một đồng, lại không thắp đèn, rồi quét nhà, moi móc tìm cho kỳ được? Tìm được rồi, bà ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói: "Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng quan tôi đã đánh mất." —*Lc 15:8-9*

Ai cười cô dâu, người ấy là chú rể. Còn người bạn của chú rể đứng đó nghe chàng, thì vui mừng hơn hờ vì được nghe tiếng nói của chàng. Đó là niềm vui của thầy, niềm vui ấy bây giờ đã trọn vẹn. —*Ga 3:29*

NHỮNG NGƯỜI BẠN ĐÍCH THỰC LUÔN Ở BÊN NHAU TRONG NHỮNG LÚC KHÓ KHĂN.

Những ai buồn khổ, cần đến sự sẻ chia của bạn hữu.—*G 6:14*

Bạn bè thương nhau mọi thời mọi lúc, vào ngày hoạn nạn chỉ có anh em.—*Cn 17:17*

BẠN BÈ GIÚP BẠN TRỞ NÊN TỐT HƠN.

Sắt bén nhờ sắt, con người nên sắc bén nhờ bạn bè.—*Cn 27:17*

Hai người thì hơn một, vì hai người làm việc cực khổ sẽ thu nhập khá hơn. Người này ngã đã có người kia nâng dậy. Nhưng khi chỉ có một mình mà bị ngã thì thật là khốn, vì chẳng có ai nâng dậy cả. —*Gc 4:9-10*

NHỮNG NGƯỜI BẠN CHO NHỮNG

LỜI KHUYÊN TỐT.

Dầu và hương thơm làm phấn khởi lòng người, tình bạn ngọt ngào giúp tinh thần thêm vững mạnh. —*Cn 27:9*

BẠN BÈ LUÔN BIẾT THA THỨ.

Ai muốn có bạn bè thì quên đi lầm lỗi, nhắc hoài chuyện cũ làm cho bạn xa mình.—*Cn 17:9*

BẠN BÈ KHÔNG NÓI CHUYỆN PHIẾM

Kẻ dối gian gây bất hòa tranh chấp, tên mách lẻo chuyên chia rẽ bạn bè.—*Cn 16:28*

HÃY LỰA CHỌN BẠN BÈ MỘT CÁCH KHÔN NGOAN.

Người công chính dẫn lối cho bạn bè, nhưng đường ác nhân đi khiến

chúng bị lạc.—*Cn 12:26*

Đi với người khôn, ắt sẽ nên khôn, chơi cùng kẻ dại, sẽ mang lấy họa.—*Cn 13:20*

Có thứ bạn bè gây ra tai họa, có người thân hữu gắn bó hơn cả anh em.—*Cn 18:24*

CHÚA GIÊSU CHÍNH LÀ MẪU GƯƠNG TỐT CÙNG CỦA MỘT NGƯỜI BẠN, NGÀI ĐÃ CHIA SẺ VỚI CHÚNG TA BÍ MẬT CỦA NGÀI.

Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.—*Ga 15:12-13* ■

tự bảo vệ

PETER AMSTERDAM

TRONG MỘT TẬP CỦA LOẠT PHIM TRUYỀN HÌNH CUỘC CHIẾN CỦA FOYLE, được phát ở Vương Quốc Anh trong suốt đầu Thế Chiến II, chủ nghĩa Phát-xít đánh bại Pháp và một cuộc xâm lược Vương Quốc Anh như sắp diễn ra. Tình trạng bất ổn, nỗi sợ hãi và bản năng phải tự lo cho bản thân làm cho một số người ít quan tâm đến người khác hơn so với những gì họ làm trong hoàn cảnh bình thường. Rất nhiều người tích trữ. Những kẻ khác trộm cắp. Một số thậm chí còn giết người.

Nhưng ngược lại, một số người hành động theo cách thức hoàn toàn khác biệt. Họ là những anh hùng, không phải bởi những hành động cao cả, nhưng bởi họ có những hành động nhỏ bé vô vị lợi.

Họ đối mặt với những khó khăn bằng phẩm giá của mình. Họ giúp đỡ lẫn nhau. Họ để ý đến lợi ích của những người xung quanh và chia sẻ những gì họ có.

Việc nhìn thấy hai cách phản ứng trái ngược nhau mang đến cho chúng ta thách thức khi bản thân đối mặt với những tình huống khó khăn, bất bênh. Trong những lúc xáo động về xã hội và kinh tế, khi hiện trạng thay đổi, và khi mọi thứ như đảo ngược, hoàn toàn tự nhiên khi mọi người nghĩ cho bản thân trước tiên. Lẽ dĩ nhiên, không phải ai cũng hành động như nhau, bản năng tự nhiên tự bảo vệ có khuynh hướng vượt trội hơn ở một số người so với những người khác.

Khi tất cả mọi thứ xung quanh chúng ta không ổn

định, chúng ta cũng trở nên bất ổn. Khi những gì chúng ta cho rằng là nền tảng vững chắc lại bắt đầu cảm thấy giống như nền cát bấp bênh, nỗi sợ hãi có thể vỗ lấy chúng ta—nỗi sợ về tương lai và nỗi sợ về những thay đổi đè nặng chúng ta. Nếu chúng ta để cho sợ hãi áp đảo niềm tin của chúng ta, niềm tin tưởng phó thác của chúng ta vào sự chăm sóc của Chúa sẽ giảm đi và chúng ta cảm thấy mình phải kiểm soát những gì đang xảy ra bằng cách tự giải quyết lấy. Điều này không hẳn là tồi tệ, bởi vì bản năng “chiến đấu hoặc bỏ chạy” tiềm ẩn bên trong bản chất của chúng ta, chúng ta phản ứng tự nhiên trước những mối nguy trước mắt để bảo vệ bản thân và những người thương yêu.

Tuy nhiên, thách thức chúng ta đối mặt chính là tìm ra sự cân bằng giữa bản chất con người và bản chất thiêng liêng của chúng ta. Với tư cách là những tín hữu, chúng ta là “những thụ tạo mới” những người không chỉ sở hữu bản chất con người. “Phàm ai ở trong Đức Giê-su, đều là thụ tạo mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã có đây rồi” (2 Cr 5:17). Chúng ta có Thần Khí của Đức Chúa ngự trong tâm hồn chúng ta. “Nào anh em chẳng biết rằng anh em là Đền Thờ của Thiên Chúa, và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em sao? (1Cr 3:16). Chúng ta ở trong Đức Giê-su và Ngài ở trong chúng ta. “Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái,

nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy” (Ga 15:4).

Những phản ứng của chúng ta với những hoàn cảnh và sự kiện phải được tác động bởi sự hiện diện của Chúa Giê-su trong chúng ta. Trong khi xu hướng tự nhiên chính là tự bảo vệ mình, Thần Khí của Chúa có thể làm dịu đi tác động của hành động ấy và giúp chúng ta tìm được sự cân bằng trong cách thức phản ứng lại sự việc của chúng ta—cách phản ứng tương hợp với bản tính của Chúa Giê-su. “Hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nại, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ” (Gl 5:22-23).

Các phản ứng như thế không dễ dàng, vì bản chất tự nhiên của chúng ta

chính là con người. Quan tâm đến người khác hoặc nhu cầu, hoàn cảnh hoặc khó khăn của họ không phải là điều tự nhiên ưu tiên hàng đầu của chúng ta. Vì thế, dẫn đến mối nguy hiểm khi chúng ta đánh giá thấp hoặc thậm chí lơ đi nhu cầu của người khác và chỉ chú tâm đến nhu cầu của bản thân.

Khi chúng ta chỉ quan tâm đến những kế hoạch phục vụ cho lợi ích bản thân và không quan tâm đến những người xung quanh, chúng ta có thể sẽ có những quyết định làm tổn thương người khác. Những lời hứa, những lời cam kết chúng ta đã thực hiện trước đó sẽ bị xem nhẹ, và chúng ta hướng về những gì tốt nhất cho bản thân. Điều này có thể dẫn đến sự vỡ mộng, sự

oán giận và cay đắng—bất cứ điều nào trong những điều này đều làm nguy hại đến tình bạn. Những ai bị ảnh hưởng bởi hành động ích kỷ của chúng ta chính là những nạn nhân, bởi vì chúng ta để cho bản chất con người lấn áp Thần Khí của Chúa ở trong chúng ta.

Khi việc này xảy ra, chính bản thân của chúng ta cũng gánh chịu. Có thể nó không xảy ra theo cách chúng ta có thể nhìn thấy, chỉ ít không phải ngay tức thì, nhưng lúc nào nó cũng sẽ gây nguy hại cho chúng ta. Chúng ta xem thường ơn lành của Chúa,

và chúng ta đánh mất sự kính trọng của người khác. Tôi đã đọc đâu đó rằng trong kinh doanh, nếu một người không hài lòng về một sản phẩm nào đó, họ sẽ nói với 50 người khác về điều đó. Nếu chúng ta làm tổn hại niềm tin của ai đó nơi chúng ta thông qua việc làm hại đến họ bằng hành động tự bảo vệ bản thân của chúng ta, có thể, họ sẽ không bao giờ có thể hoàn toàn tin tưởng chúng ta lần nữa. Và có thể, họ sẽ truyền sự ngờ vực đó đến người khác. Nó làm tổn hại đến họ và tổn hại bản thân chúng ta.

Quan tâm đến những nhu cầu của bản thân và nhu cầu của những người thương yêu không có gì sai trái, nhưng là những người theo Chúa Giê-su và được đong đầy bởi Thần Khí Chúa, chúng ta không nên quá quan tâm đến nhu cầu bản thân để từ đó, chúng ta có thể nhìn thấy nhu cầu của người khác. “Mỗi người đừng tìm lợi ích cho riêng mình, nhưng hãy tìm lợi ích cho người khác” (1 Pi 2:4). Tìm sự cân bằng hợp lý trong việc tìm lợi ích cho bản thân và cho người khác nên là mục tiêu của chúng ta. ■

Tiếp theo trang 19

Đôi khi việc là một người bạn đồng nghĩa với việc khéo léo trong từng thời điểm. Có lúc cần thình lặn. Có lúc cần buông và để cho mọi người dẫn thân vào vận số của chính họ. Và có lúc chuẩn bị tâm lý trở lại lúc ban đầu sau khi mọi việc kết thúc.—*Gloria Naylor (b. 1950)*

Chỉ duy hai người có thể nói thật với bạn về bản thân bạn—kẻ thù người không giữ được bình tĩnh và người bạn yêu thương bạn tha thiết. —*Antisthenes (445-365 TCN)*

Một người bạn vui vẻ giống như một ngày đầy nắng lan tỏa ánh sáng rạng rỡ khắp xung quanh. —*John Lubcock (1834-1913)*

Bạn bè là người bạn có thể trút cạn lòng, trấu và thóc lẫn lộn, nhưng bạn biết rằng đôi tay nhẹ nhàng nhất sẽ sàng, giữ lại những gì đáng giữ lại, và bằng hơi thở của sự tử tế sẽ thổi bay những thứ khác đi. —*Châm ngôn Ả rập*

Tôi không nói điều gì xấu về bất cứ ai, và nói về tất cả những điều tốt đẹp tôi biết về mọi người. —*Benjamin Franklin (1706-1790)*

Điều tốt đẹp nhất bạn có thể làm cho người khác không phải chỉ chia sẻ sự giàu có, nhưng còn cho anh ta biết về chính bản thân anh ta. —*Benjamin Disraeli (1804-1881)*

NHỮNG THOÁNG SUY NGẪM

hãy là một người bạn

Một người bạn là người hiểu quá khứ của bạn, tin tưởng vào tương lai của bạn, và chấp nhận con người chính bạn. —*Khuyết danh*

Mỗi người bạn tượng trưng cho một thế giới đối với chúng ta, một thế giới không được sinh ra cho đến khi họ xuất hiện, và chỉ khi cuộc gặp gỡ này xảy đến, một thế giới mới được sinh ra. —*Anais Nin (1903-1977)*

Đừng tiếc những lời yêu thương
Dành cho những người bạn
cho đến khi họ chết đi;
Đừng đợi đến khi viết lên
bia mộ của họ,

Hãy nói với họ ngay lúc này.
—*Anna Cummin*

Hỡi người bạn nhỏ, bạn đang lo lắng sao? Bạn đang nằm thức giấc trong lo lắng sao? Đừng lo lắng... Tôi đang ở đây. Cơn nước lũ sẽ rút dần, nạn đói sẽ chấm dứt, mặt trời sẽ lại chiếu sáng vào ngày mai, và tôi luôn ở bên chăm sóc bạn.
—*Charlie Brown to Snoopy in Peanuts, Charles Schulz*

Cách duy nhất để có được một người bạn chính là hãy là một người bạn.—*Ralph Waldo Emerson (1803-1882)*

Một người bạn tốt chính

là một sự nối kết với cuộc sống—một mối dây trói buộc với quá khứ, một con đường dẫn đến tương lai, bí quyết để tinh táo trong một thế giới hoàn toàn điên cuồng. —*Lois Wyse (1926-2007)*

Một người bạn có thể thỉnh thoảng cùng với chúng ta trong khoảnh khắc tuyệt vọng và bối rối, người có thể ở bên chúng ta trong giờ phút đau khổ và mất mát, người có thể khoan dung không biết...không chữa lành, không chữa trị... chính là người bạn quan tâm. —*Henri Nouwen (1932-1996)*

Xem tiếp ở trang 18

CHÚA GIÊ-SU VỚI TÌNH YÊU

Sống theo Quy Tắc Vàng

Ta đã từng nói với những môn đệ của Ta: “Những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm cho người ta như vậy” (Mt 7:12). Rất nhiều vấn đề sẽ được giải quyết nếu mọi người sống theo quy tắc đơn giản này. Đây không chỉ là điều đúng đắn, nhưng còn là điều khôn ngoan. Khi con làm như thế—ngay cả khi lúc đầu, bản thân con bị thiệt thòi—nhưng cuối cùng, mọi thứ sẽ trở lại với con với nhiều yêu thương hơn và những điều tốt đẹp khác trong cuộc sống của chính con. Khi con xây dựng cuộc sống và tính cách của con dựa trên việc đối xử với mọi người theo cách con muốn được đối xử, chắc chắn mọi người sẽ đối xử lại với con bằng sự tử tế và tôn trọng. Nhưng phải bắt đầu nơi bản thân con.

Con có cơ hội mỗi ngày để lan truyền thiện chí. Mỗi ngày, con đối mặt với những lựa chọn hoặc làm những gì tốt nhất cho bản thân hoặc tốt nhất cho người khác. Đôi khi, rất khó khăn để có thể làm điều đúng đắn, đặc biệt khi đối phương không làm điều đúng đắn đối với con. Có thể con cảm thấy họ không xứng đáng với sự hy sinh của con, nhưng Ta không nói: “Hãy làm cho người khác như những gì họ làm với con”. Cách đối nhân xử thế của Ta vượt xa cách suy nghĩ thông thường về sự công bằng. Ta muốn con sống ở một mức độ cao hơn. Bất cứ ai đều có thể tử tế với những ai tử tế, nhưng một người có thể tử tế với người không tử tế chính là người cao cả hơn và được Ta ban ơn nhiều hơn.